

Васил Гюзелев (София, България)

БЪЛГАРСКО-ВИЗАНТИЙСКИЯТ ДИАЛОГ В ОБЛАСТТА НА КУЛТУРАТА

(Резюме)

На първо място в статията са посочени гледищата на известни български и чуждестранни медиевисти и византинисти за вековната българско-византийска взаимност. Изяснена е същността на понятието „българско-византийски културен диалог“ и проявите му през продължителен период, обхващащ VII–XV в. Разкрити са факторите, благоприятствали за българско-византийското сближение. Застъпва се концепцията, че основна роля за промяната на езическия български културен модел играят християнизацията и славянизацията. Авторът отстоява гледището, че гръцкият език е основа, а не пречка за българско-византийското културно общуване. Според него през всички периоди се наблюдава силно влияние, подражание и процес на византинизация в българския владетелски двор. Основни средища на византийско културно излъчване са Константинопол, Солун и Атон. Силно византизираният през XIII–XV в. български културен модел в най-голяма степен съдейства за трайно изграждане на византийско-славянската общност.